

то епическа пѣсьнь, колко-то по много-то си лирическѣ хубость и по гыздавы-ты си образы. У това твореніе ся вѣспѣва любовь-та на еднѣ младѣ черкесскыя, за-либенѣ за единъ момъкъ русецъ, кой-то былъ паднѣлъ робъ у нейны еднородцы. Затворенъ у дивы пѣнины, надалечъ отъ всичко, что му было мило драго, тоя клят-никъ си проминува дни-ты въ смышляваніе прѣжны сладкы врѣмена; хубавица-та дѣвойка ся мѣчи да му растури тѣж-тѣ за дома му; нему пламва срьдце отъ огненнѣ любовь камъ тѣж милѣ чюдженѣ, и той си ѣ привива; нѣ млада-та черкесскыня кога усѣтила, че нему въ срьдце ся была загниѣдила друга любовница отъ рода му, помага му да убѣгне, а сама ся вѣрга въ струи-ты на распѣненѣ-тѣ рѣкѣ.

Отъ врѣме-то, доклѣ сѣдѣ Пушкинъ въ Одессѣ, излиза и пѣснотвореніе Багчисарайскій фонтанъ; то е плодъ отъ угодны вѣспоминанія, что си былъ до-несълъ съ себе на врыщаніе отъ Кѣрѣмъ. Това творе-ніе е основано на народны приказкы за великолѣпный водомѣтъ (шадраванъ), кой-то изградилъ Ханъ Керимъ Гырей за спомянъ на еднѣ полкынѣ княгынѣ, кож-то си былъ уловилъ робынѣ, и кож-то прѣжня-та му на-пустена любовница Грузіанка Зарема отъ любовнѣ за-вистъ убила. Трѣбува да смыслимъ, че Пушкинъ въ о-нова врѣме бѣше вече толкова обыкнѣтъ и прочють, что-то книжаръ-тъ му броилъ 3000 рубли за тѣж пѣ-сьнь, коя-то нѣма повече отъ 600 стиха.

Отъ Пушкиново-то пѣтуваніе излѣзе и твореніе-то: «Братя Разбойници.» Съ него пѣснопоецъ-тъ въ-вожда четеца въ еднѣ хайдутскѣ дружинѣ, коя-то ся врьтѣла покрай рѣкѣ Волгѣ, и го туря да слуша что приказва единъ разбойникъ за злодѣйства-та, что почи-нилъ съ брата си, кому-то ся и присмива за раская-ніе-то му. У това твореніе има най-много русско народ-но, а не у друго нѣкое, освѣнь у твореніе-то: «О нѣ-